

kožto papíru majiteli svědčícímu, v němž samém tkví nárok na výplatu vkladu. Stačí proto zjištění, že inž. P. v držbě vkladního listu nikdy nebyl a vlastnictví jeho nenabyl, neboť pouhý titul bez skutečného odevzdání ku nabytí práva vlastnického nestačí. Titulem mohlo být sice ujednání, že po úplném skončení prací a splnění podmínek smlouvy bude vkladní list inž. P. vydán, avšak vlastnictví jeho a tím i vkladu mohl nabýti teprve odevzdáním vkladního listu. Po splnění podmínek smlouvy měl inž. P. obligační nárok na vydání vkladního listu, k tomu ale nedošlo. Částka na vkladní list uložená byla sice určena pro inž. P., avšak obec G. si vkladní list zadržela s jeho souhlasem jako jistotu za správné dokončení prací spojených s vyměřováním malopachtýřských pozemků, a z toho důvodu vinkulace pro obec v něm poznamenána. Po skončení prací byla obec oprávněna u příležitosti exekuce vedené stranou žalovanou zabavením onoho vkladního listu, jej výkonnému orgánu odevzdati, takže žalovaná tím nabyla exekučního práva zástavního. Pouhou asignací bez odevzdání vkladního listu v držbu a bez souhlasu obce G. k výplatě nenabyla žalobkyně ještě práva, které by nedopouštělo výkonu exekuce žalovanou vedené, tím méně nabyla ona práva vlastnického k onomu vkladnímu listu. Poznámka jen v knihách spořitelny V. ve prospěch žalobkyně učiněná není sama o sobě překážkou, která by bránila nabytí zástavního práva žalovanou na věci.

Čís. 14182

Příznáním hlasovacího práva ve vyrovnacím řízení pro celou pohledávku nezaniklo věřitelovo právo na oddělené uspokojení.

(Rozh. ze dne 16. února 1935, Rv I 2344/34.)

Žalované byla povolena k vydobytí pohledávek proti žalobcům exekuce nucenou dražbou nemovitostí, patřících spoluvlastnický žalobcům, v době delší 60 dnů před zahájením vyrovnacího řízení o jmění žalobců. Ve vyrovnacím řízení bylo vyrovnacím komisařem rozhodnuto, že žalované přísluší ohledně uvedených pohledávek hlasovací právo. Žalobci tvrdíce, že přijetím vyrovnání byl nárok žalované co do vyrovnací kvoty 45% zastaven a co do zbytku 55% zrušen, když podmínky vyrovnání dodrželi, a že exekucí vymáhané pohledávky nemají též nároku na oddělené uspokojení, poněvadž jsou vloženy v takovém pořadí, že nebudou moci býti nikdy uspokojeny, domáhají se žalobou, by exekuce proti nim žalovanou k uspokojení těchto pohledávek vedená, byla prohlášena za nepřipustnou. N i ž š í s o u d y žalobě nevyhověly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: V souzeném případě nabyla žalovaná soudcovského práva k úkoji dražbou k oněm nemovitostem v době více než 60 dnů před zahájením řízení vyrovnacího a jest tedy oprávněna v exekuci dražbou pokračovati bez ohledu na později zahájené řízení vyrovnací po poznámkách řízení dražebního. Názor žalobců v odvolání pronesený, že v daném případě nepřisluší žalované právo oddělené, poněvadž by žalovaná z oněch nemovitostí nedosáhla svého uspokojení, jelikož jest žalo-

vaná se svými hypotekárními pohledávkami tak vzadu za ostatními hypotekárními věřiteli jí předcházejícími, že by nucenou dražbou uspokojení nedosáhla, není správný, neboť proto, že někdo má nevýhodné pořadí, nepozbývá ještě nikterak svého práva zástavního, a tedy práva na oddělené uspokojení, ba nemůže se již dnes bezpečně tvrdit, že by při rozvrhu nejvyššího podání nedošel onen věřitel dle knihovního pořadí úhrady své pohledávky, neboť není jisto, zda a pokud předchozí hypotekární věřitelé nejsou snad již uspokojeni. I když bylo pak vyrovnacím komisařem rozhodnuto dle § 44 vyr. ř., že žalované přísluší právo hlasovací ohledně obou celých pohledávek, nic se nemění na oddělenosti oněch práv úkojných, nabytých poznámkou zahájeného řízení dražebního, neboť tím vyrovnací komisař nerozhodl o pohledávce samé. Také ovšem nerozhoduje, byla-li ta neb ona pohledávka ve vyrovnacím řízení přihlášena. Trvá tedy právo žalované strany na oddělené uspokojení z oněch nemovitostí dále a může býti tedy dle § 13 vyr. ř. uplatňováno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Názor dovolatelů, že přiznáním hlasovacího práva ve vyrovnacím řízení pro celou pohledávku zaniklo věřitelovo právo na oddělené uspokojení, nemá v zákoně vůbec opory. Předpis § 47 vyr. ř., vydaného zákonem z 27. března 1931 čís. 64 sb. z. a n., jehož jest v souzeném případě použití vzhledem k čl. X (3) uvozovacího zákona, jedná jen o právu hlasovati o vyrovnání, aniž by se dotýkal podstaty samého práva na oddělené uspokojení. O tomto platí ustanovení § 13 vyr. ř., podle něhož práva na oddělené uspokojení nejsou zahájením vyrovnacího řízení dotčena. Nemá proto zákonného podkladu ani závěr, ke kterému dovolání dochází, že totiž následkem zániku odděleného práva bylo povinností žalované strany podrobiti se účinkům vyrovnacího řízení a spokojiti se kvotou ve splátkách v řízení tom uvedených.

Čís. 14183.

Zákon ze dne 22. února 1934, čís. 34 Sb. z. a n. o dočasných opatřeních v exekucním a konkursním řízení proti nezaměstnaným.

»Pojistnými premiemi« podle § 2 (1) b) zákona čís. 34/34 Sb. z. a n. rozumí se jen dávky vybírané a placené podle pojišťovací smlouvy, nikoliv však pojistné ukládané a placené podle zákonů o sociálním pojištění.

(Rozh. ze dne 16. února 1935, R II 28/35.)

Vymáhající věřitelka okresní nemocenská pojišťovna v H. vedla proti povinnému k vydobytí příspěvků k sociálnímu pojištění exekuci nucenou dražbou nemovitosti. P r v ý s o u d k návrhu povinného exekuci odložil podle zákona ze dne 22. února 1934, čís. 34 sb. z. a n., vzav na základě konaného šetření za prokázáno, že povinný je ve smyslu § 4 uvedeného zákona nezaměstnán. R e k u r s n í s o u d změnil usnesení